

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2025r.

w sprawie **A.D.**

skazanej za przestępstwo z art. 286§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 20 maja 2024r., sygn. akt X Ka 206/24, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Piasecznie z dnia 16 października 2023r., sygn. akt II K 562/19

postanowił:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. zwolnić skazaną od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanej jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

W pierwszych dwóch zarzutach postawionych w tym nadzwyczajnym środku odwoławczym skarżący wskazał na naruszenie przez Sąd Odwoławczy art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. Rzecz jednak w tym, że Sąd ten nie mógł naruszyć wskazanych przepisów. Sąd Okręgowy ograniczył swoje orzeczenie do utrzymania w mocy zaskarżonego wyroku, nie czyniąc przy tym samodzielnych ocen odnośnie

zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego ani też własnych ustaleń faktycznych.

Zarzuty te nie odnoszą się w najmniejszym stopniu do wadliwego przeprowadzenia przez Sąd II instancji kontroli instancyjnej – nie sformułowano zarzutu obrazy art. 433§2 k.p.k. Jednocześnie, w oparciu o uzasadnienie kasacji, nie sposób domniemywać, że intencją skarżącego było postawienie takiego właśnie zarzutu. Jego lektura prowadzi bowiem do wniosku, że autor kasacji wprost odnosi się do oceny materiału dowodowego oraz poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych. Na marginesie zatem wskazać można, że okoliczności, do których odnosi się skarżący – związane z rzekomo samodzielnym przestępnym działaniem A.W., a co za tym idzie, niezasadnym skazaniem A.D. – zostały przez Sąd Odwoławczy przeanalizowane przez pryzmat zarzutów postawionych w zwyczajnym środku odwoławczym, a podjęta decyzja procesowa została umotywowana.

W kolejnych dwóch zarzutach kasacji (pkt II ppkt 3 i 4) wskazano z kolei na naruszenie przez Sąd II instancji prawa materialnego, tj. art. 286§1 k.k. I te zarzuty, z tych samych co wyżej przyczyn, jawią się jednak jako oczywiście bezzasadne - Sąd Odwoławczy nie mógł naruszyć wskazanego przepisu prawa, bowiem samodzielnie go nie stosował.

Ponad powyższe przypomnieć wypada, że zarzut naruszenia prawa materialnego musi wskazywać na błąd w subsumpcji lub wykładni prawa. Zawsze zatem bazą dla niego są niekwestionowane ustalenia faktyczne, które są wszak w niniejszym postępowaniu przez obronę konsekwentnie podważane.

Podsumowując, autor kasacji nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się uchybienia o charakterze rażącego naruszenia prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia i które winno skutkować orzeczeniem o charakterze kasatoryjnym.

Konsekwencją powyższych wniosków było uznanie kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazaną, uwzględniając jej sytuację materialną, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

[WB]

[a.]